

Sygn. akt I C 2602/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Niemczyk

Protokolant: starszy sekretarz sądowy M. K.

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2017 roku w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko M. H.

o zapłatę

- I. zasądza od pozwanego M. H. na rzecz powoda Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K. kwotę 255,20 zł (dwieście pięćdziesiąt pięć złotych i 20/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1.09.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty;
- II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;
- III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 66,20 zł (sześćdziesiąt sześć złotych i 20/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- IV. przyznaje kuratorowi ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego M. H. – radcy prawnemu K. P. wynagrodzenie w kwocie 60,00 zł (sześćdziesiąt złotych).

sygn. akt I C 2602/15

UZASADNIENIE

Powód Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K., reprezentowana przez radcę prawnego, wniosła pozew elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko M. H. o zapłatę kwoty 425,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.09.2014 roku do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w kwocie 30,00 zł, kosztu zastępstwa procesowego w kwocie 60,00 zł i prowizji od opłaty od pozwu w kwocie 0,30 zł.

W uzasadnieniu pozwu podała, że pozwany zawarł umowę pożyczki w dniu 11.08.2014 roku na kwotę 210,00 zł za pośrednictwem platformy internetowej. Pozwany zobowiązał się zwrócić kwotę 425,00 zł w terminie do dnia 31.08.2014 roku, którego to zobowiązania nie wykonał. Powód powołał się na to, że nabył wierzycelność wynikającą z tej umowy.

Sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Słupsku.

W piśmie z dnia 18.01.2016 roku powód wskazał, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się:

- kwota udzielonej pożyczki 210 zł § 2.1 umowy ramowej;
- prowizja za udzieloną pożyczkę 25,20 - §4.1 umowy ramowej i następne;
- koszty wezwań do zapłaty 190,00 zł - §6.4 umowy ramowej i następne.

Kurator w osobie radcy prawnego, ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego M. H., w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany zgłosił zarzut nadużycia prawa podmiotowego poprzez naruszenie zasad uczciwości obowiązującej w stosunkach cywilnoprawnych i zasady lojalności wobec partnera, albowiem umowa załączona do pozwu została przygotowana na potrzeby elektronicznego postępowania upominawczego, a pozwany być może padł ofiarą oszustwa. Ponadto zarzucono, że pozwany nigdy nie był zameldowany pod adresem wskazanym w pozwie.

Pozwany zarzucił powodowi niewykazanie istnienia obowiązku spełnienia świadczenia przez pozwanego.

W ocenie strony pozwanej powód nie wskazał żadnych dowodów na poparcie swojego roszczenia, albowiem wydruk umowy nie zawiera podpisu pozwanego. Z tego względu powód nie wykazał zasady i jak i wysokości dochodzonego roszczenia.

W piśmie z dnia 17.08.2017 roku powód podtrzymał żądanie pozwu. Oświadczył, że forma pisemna przewidziana dla umowy kredytu w przepisach ustawy o kredycie konsumenckim nie została zastrzeżona pod rygorem nieważności.

Na rozprawie w dniu 25.09.2017 roku kurator ustanowiony dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego wniósł o przyznanie wynagrodzenia według norm przepisanych, bez podatku od towarów i usług.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zgodnie z postanowieniami umowy ramowej pożyczki pożyczkodawca P..pl – (...) Sp. z o.o. w W. zobowiązał się wobec pożyczkobiorcy M. H. do udzielania pożyczek gotówkowych w sposób i na warunkach w niej określonych.

Zgodnie z §4.2 prowizja w złotych dla pożyczki 200,00 zł na 15 dni wynosi 26,00 zł.

Na mocy §6.4 umowy pożyczkodawca może przesłać pożyczkobiorcy będącemu w zwłoce wezwanie do zapłaty w formie pisemnej. Pożyczkobiorca zostanie obciążony za wezwanie do zapłaty w formie pisemnej (od pierwszego do czwartego wezwania) kwotą 20,00 zł.

(dowód: wydruk umowy ramowej pożyczki k. 14 – 17)

Umowa pożyczki została zawarta na 20 dni, prowizja została określona na kwotę 25,20 zł.

W dniu 11.08.2014 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością przełała na konto M. H. kwotę 210,00 zł z tytułu zawartej umowy pożyczki nr 8p83py.

(dowód: potwierdzenie transakcji k. 18, faktura nr 8p83py k. 17 verte)

W dniu 19.02.2015 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (jako cedent) zawarła z Kancelarią (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w K. (jako cesjonariuszem) umowę przelewu wierzytelności przysługującej cedentowi wobec M. H. z tytułu umowy z dnia 11.08.2014 roku nr 8p83py.

(dowód: umowa przelewu k. 9 – 10, wyciąg z załącznika k. 11)

Pismem z dnia 19.02.2015 roku M. H. został zawiadomiony o przelewie wierzytelności.

(dowód: pismo z dnia 19.02.2015 roku k. 12, potwierdzenie nadania k. 13)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w części zasługiwało na uwzględnienie.

Sporne w sprawie było to czy pozwany zawarł umowę pożyczki. Ciężar wykazania tej okoliczności spoczywał, zgodnie z przepisem art. 6 k.c., na powodzie. Powód temu obowiązkowi sprostał. Dowód w postaci potwierdzenia transakcji (k. 18) stanowi dowód na okoliczność tego, że to pozwany zawarł umowę pożyczki jako pożyczkobiorca i na mocy tej umowy otrzymał kwotę 210,00 zł. Z potwierdzenia transakcji wynika, że odbiorcą jest M. H..

Tytuł przelewu potwierdza to, że umowa pożyczki została zawarta, albowiem w jej wykonaniu pozwany otrzymał kwotę 210,00 zł.

Ciężar wykazania tego, że być może inna osoba podszyla się za pozwanego spoczywał na pozwanym. Pozwany temu obowiązkowi nie sprostał.

Niekwestionowane w sprawie było to, że podmiotem, któremu przysługiwała wierzytelność z tytułu pożyczki był cedent, który następnie przelał wierzytelność na powoda.

Zarzuty dotyczące braku podpisu pozwanego na umowie ramowej pożyczki nie są wystarczające do tego, aby przyjąć, że pozwany nie zawierał tej umowy. Słusznie podniósł pozwany to, że forma pisemna umowy pożyczki nie jest zastrzeżona pod rygorem nieważności. Dlatego brak podpisu pozwanego na umowie ramowej pożyczki nie oznacza, że pozwany jej nie zawarł. W celu jej wykonania na rachunek bankowy pozwanego jako odbiorcy została przelana kwota 210,00 zł.

Uznać zatem należy, że pozwany zawarł umowę pożyczki. Zgodnie z jej postanowieniami zobowiązany był do zwrotu pożyczonej kwoty, zapłaty prowizji i poniesienia kosztów wezwań.

Na powodzie ciążył ciężar wykazania, że przysługuje mu kwota dochodzona pozwem. W tym zakresie powód sprostał ciężarowi dowodowemu w części wykazując potwierdzeniem transakcji, że przysługuje mu pożyczona kwota 210,00 zł. Ponadto na podstawie zapisów umowy ramowej pożyczki powodowi przysługuje kwota prowizji dochodzona pozwem, jak również kwota kosztów wezwania do zapłaty 20,00 zł. Powód wykazał jedynie, że poniesione zostały koszty jednego wezwania do zapłaty.

Zasadnym było zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 255,20 zł, na którą składają się:

- 210,00 zł z tytułu udzielonej kwoty pożyczki,
- 25,20 zł z tytułu prowizji,
- 20,00 zł z tytułu wezwania do zapłaty.

Wobec powyższego sąd na podstawie przepisu art. 720§ 1 k.c. w zw. z art. 509 § 1 i 2 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 255,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1.09.2014 roku do dnia 31.12.2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1.01.2016 roku do dnia zapłaty, o czym orzekł w punkcie pierwszym sentencji wyroku. W pozostałym zakresie sąd powództwo jako niewykazane oddalił, o czym orzekł w punkcie drugim sentencji wyroku.

Powód wygrał sprawę w 60,01%.

Koszty poniesione przez powoda wyniosły łącznie 150,30 zł - 30,00 zł (opłata od pozwu), 60,00 zł (wynagrodzenie radcy prawnego), 0,30 zł (prowizja e – card), wykorzystana zaliczka na poczet kuratora 60,00 zł. Powodowi przysługuje zwrot kwoty 90,19 zł.

Pozwanemu stosownie do wyniku procesu przysługuje zwrot kwoty 23,99 zł z tytułu kosztów procesu (60,00 zł x 39,99%).

Na podstawie przepisu art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. w zw. z §6 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 66,20 zł (tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym orzekł w punkcie trzecim sentencji wyroku.

Zgodnie z przepisem §1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13.11.2013 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w zw. z §6 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, sąd przyznał kuratorowi ustanowionemu dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego – radcy prawnemu K. P. wynagrodzenie w kwocie 60,00 zł, o czym orzekł w punkcie czwartym sentencji wyroku.